

izostane znamenje križa. Na tak način šolska birokracija izumlja neko povprečno vero. (Prav res! na desnici), ne pa, da bi raje nekaj drugoverskih otrok za časa molitve peljali iz šolske sobe in jih zopet po molitvi pripeljali v sobo.

Gospôda moja, ali se s tem otrokom ne vceplja boječnost pred ljudmi na mesto moške odkritosrčnosti, ki se povsod in vedno poteguje za vero očetov? (Prav dobro na desnici.)

Kar se tiče tretjega znamenja verske šole, bode te priznali, da v Avstriji ne moremo govoriti o duhovniškem nadzorstvu in verski vzgoji; nekaj duhovniških oseb je le na videz pridejanih državnemu nadzorstvu in nimajo vpliva. (Prav res! na desnici.) (Dalje prih.)

Gospodarske stvari.

Sadjerejski poduk.

Kmetijska podružnica Vranska pridobila je dovolbo, da pride potovalni učitelj za sadjerejo, g. Matjašič za več dni v Vranski okraj, da bode podučeval vaje obiskal nekatere občine tega okraja.

Dne 28. aprila, v nedeljo popoldne razlagal bode na Vranskem (v gostilni Šentakovej) o sadjarstvu, v ponedeljek, dne 29. aprila podal se bo v bližnjo okolico Vransko, v torek, dne 30. aprila k sv. Jurju na Tabru, v sredo, dne 1. maja pa v Strošnek.

Povsod bo z izgleđi in razkazujoč v sadnih vrtih podučeval in to v slovenskem jeziku.

Ker je prednašanje g. Matjašiča jako zanimivo, razločno in razumljivo, naj sadjerejci nikar ne zamudijo ugodne te prilike!

Sejmovi. Dne 26. aprila v Kozjem in v Orešji. Dne 27. aprila v Dobjem in na Poličanah (za svinje). Dne 28. aprila na Kлеку pri Radgoni in v Rogatci. Dne 29. aprila v Dolu, v Vojniku, pri sv. Lenartu v slov. Goricah, v Središci, v Cerkvicah in pri M. Snežni. Dne 1. maja pri sv. Barbari v Halozah, v Celji, pri sv. 3 Kraljih v slov. gor., na Vranskem, na Muti, na Ljubnem, v Lučanah, na Ptuji, pri sv. Filipu pri Kozjem, v Velenji in v Veržeji.

Dopisi.

Iz Hardeka pri Ormoži. (Občinske volitve.) [Konec.] Ob 10. uri prične se volitev, h katerej je prišel g. c. kr. okr. komisar dr. pl. Crois, za katerega so Ormožani torej še posebej brzojavno prosili. Od 52 volilcev v tretjem razredu se je volitve vdeležilo 37 volilcev, od teh pa se trije niso dopustili k volitvi in med temi je bil tudi kortes „Senčar“, ker niso bili prepisani v davkariji. Voljeni so bili naši kandidatje: Jožef Kralj, Fran Hanželič in Iv.

Vaupotič z veliko večino, nasprotni kandidatje dobili so po osem glasov (Bauman, Fuchs). Popoldne se je vršila volitev v drugem in prvem razredu. V drugem razredu prišlo je od 14 volilcev 13, vendar se eden, g. Diermayer iz Ormoža, ni dopustil k volitvi, ker ni bil prepisan. Ta Ormoški gospod se je pa jako neolikano in sirovo obnašal. Ko je odšel, zaprl je vrata tako lahko, da se je ves hram stresel. Naši kandidatje: Martin Stanič, Štef. Pernat in Andrej Herič so bili voljeni z 10 glasi, nasprotni kandidatje so dobili en glas, drugi so se raztepli. V prvem razredu je prišlo od 10 volilcev 7 (dva naša sta bila bolena) ter so bili zopet voljeni naši kandidatje: Jakob Pavlinič, Franc Magdič in Lorenc Hrga s 5 glasi, dva pa so dobili nasprotniki. Kakor so bili naši nasprotniki poprej svoje zmage gotovi, tako so bili zdaj poparjeni, kajti sprevideli so ali vsaj sprevideti morajo, da na Hardeku za njih ni pšenica vzrasla. Volitev se je vršila mirno in praviloma, le enkrat so se gosp. kortesi zglasili ter godrnjali proti komisiji, ali glas g. komisarja: tiho in mir! vzel jim je sapo za čas volitve. Tembolj pa so se veselili narodni volilci svoje zmage nad združenimi nemčurji Hardečkimi in Ormoškimi. Izvoljenim odbornikom pa čestitamo, ter želimo, da bodo tudi za naprej ravno tako skrbeli za blagor občine ter da bodo vedno tako možato se potegovali za narodno slovensko sveto stvar, kakor je to dosedanja odbor storil. Konečno še hvala vsem zavednim slovenskim volilcem, posebno pa onim iz bližnjega Huma, ki so prišli polnoštevilni. Živeli!

Iz Rogatca. (Potrebni popravek.*)

Na dopis od nas v št. 14. odgovorim naslednje: Na očitaje: „g. načelnik pa je sam svoje otroke v nemško šolo pošiljal“, odgovorim, da je to resnica; uzrok pa je bil ta, ker hočem, da se moji otroci krščansko odgojijo in se šolarskih meš udeležijo, in to se na zunanji šoli ni godilo. Hotel sem jim tudi več poduka privoščiti na trški trirazrednici; naj bodo ostali vrli Slovenci, to bode pa moja skrb. Zakaj je g. učitelj, kakor piše, 5 let odškodnino za stanovanje daroval, to mi ni znano. Morebiti za to, ker je vedel, da bi bilo njegovo prizadevanje, odškodnino dobiti, zastonj, dokler ne pristopi v „šulvereinski tabor.“ Kakor g. učitelj krivo trdi, da sem jaz kupil za-se hišo, in ker sem se pri kupčiji spekel, sem jo vrnil srenji. — ravno tako je neresnica, „da so le gg. Mikuš, Železnik in Gobec jo kupili brez dovoljenja in brez vsake seje.“ V občinski seji dne 24. avgusta 1888 so bili imenovani možje pooblaščeni

*) Ta dopis se nam je nekaj zakasnil, ali nismo mogli drugače. Iz njega pa vsak bralec lahko vidi, kako nam je treba mož, pravih mož, sicer pa se nam skazi najlepša reč, kajti bujskač najde vselej šlev, ki ne vedó, kaj je zrno in kaj so le — pieve. Ured.